

ще умра млада — зелена.

Ганка Марийки думаше:

„Не бой се, Марийке, не бой се,
свако ти на Котелъ ще иди,
церове ще ти донесе.

*Ако н'ти Марийке помогнатъ,
отъ тамъ на Сливенъ ще иди“*

(Слушана отъ Ст. Мавродиевъ, Сестримо).

Сливенкитѣ, както въобще южнитѣ жени, а въ частностъ българкитѣ „млади остарявали и погрознявали“ не само отъ тѣлесенъ трудъ, кжщень „изметъ“, но и отъ нервно съсипване въ срѣдата на лоши, придирчиви свекърви, зълви и девери, начело зли мжже, при това „къскънджии“:

Кирчо на пода седеше,

на пода срещу вратата —

Янка му *биван* стоеше,

Чаша му вино даваше.

Кирчо на Янка думаше:

„Енке ле, прѣвна прѣвнино,

що не си Енке хубава

като Калинка Русева!“

Янка на Кирчо думаше:

„Кирчо ле, прѣва прѣвнино,

Кирчо ле, прѣво венчило,

и азъ бѣх, Кирчо, хубава,

хубава и *по-хубава* —

и отъ Калинка Русева, —

девет съм люлки люляла,

девет съм гроба копала,

девет съм кандила паляла;

много съм хатър гледала

на свекър и на свекърва

на зълви и на девери,

а съм се, Кирчо, паднала

на зъл мжж, на къскънджия, —

за туй съмъ грозна и омразна.

(Слушана отъ г-жа Елена Д-ръ Вл. Панчева, София.
Пѣяла се въ Тулча отъ заселенитѣ тамъ Сливенци.
Като музика, мотива ѝ е чудесенъ, посоченитѣ въ пѣсенъта лица — Сливенци сж действителни. Калинка Русева живѣла до около освобождението).

Вариантъ отъ нея се пѣе въ Г. Орѣховица (вж. *Мсб.*, кн. XXVI, стр. 193 194. Тукъ сюжета много банално е преденъ: че Кирчо се влюбилъ, бидейки мжжъ съ „дребни девица, въ чорбаджийската дъщеря Калинка Русева, която била мома, и веднажъ, когато се заловилъ на хорото до нея, баща ѝ я сварва, изкарва я следъ хорото и ѝ огрѣзалъ главата).